

8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Γ' ΛΟΥΓΚΑ)

Πελαγίας ὁσίας (†457). Πε λαγίας τῆς παρθενομάρτυρος (†303),
Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης.

‘Ηχος α’. Έωθινὸν ζ’.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ο ιερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδαις τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Απὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθεμελιώσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Ο ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ο ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ύψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὁρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἀνομοί, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιοις ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

὾τι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἴστωμεν Στίχους ι', καὶ φάλλοιμεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα σ', καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἅχος Λαός

Kυριε ε κε κραξα α προ ο ος σε ε ^πει
 σα κου σο ο ον μου ^πει σα α κου ου σο ον
 μου ου Κυ ν ρι ι ι ε ^πει Κυ ρι ε ε κε
 κρα αξα προ ος σε ε ^πει σα κου σο ο ον μου ου
 ου ^προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
 σε ω ω ω ως μου ^πεν τω κε κρα γε ναι με προ ος
 σε ε ε ε ε ^πει σα κου σο ον μου Κυ ν ν ν
 ρι ι ι ι ε ^π

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
 η η μου ^πως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου ^πε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε ρι ι νη η ^πει σα κου σου μου Κυ ν
 ν ν ρι ι ι ι ε ^π

Στιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν ¶
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ας Δ Ω του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
 μαρ τι ι αις ¶
S υν αν θρω ποιεις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
 αν Σ και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
 των ¶
P αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
 την κε φα λην μου ¶
O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων ¶
A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
 θη σαν Δ Ω ω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης ¶
 δι ε σκορ πι σθητα ο στα αν των πα ρατον A α δην ¶

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου ^π_ρ

Φ ^ρ ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^π_ρ

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω

λοι ^Ω_ρ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π_ρ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην ^π_ρ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του απαγγε λω ^π_ρ

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π_ρ

και συ εγνως τας τρι βους μου ^π_ρ

Ε ν ο δω τα αν τη η ε πο ρεν ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ¶

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσικωνμε ¶

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ¶

E κε ε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ¶

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ¶

P ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε ε ¶

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὁκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου ¶ του ε ξο μο

λο χ γη σασθαι τω ο νο μα τι ι ι ι σου ¶

T ^{Πα} ας ε σπε ρι νας η μωων ε ε εν χας ¶ προ σδε

ξαι A γι ι ε Κυ ν ν ρι ι ι ι ε ¶ και πα ρα

σχουη μι ιν α φε ε σιν **M** α α μαρ τι ι ι ων **Πα** ο τι
 μο ο νος ει ο δει ξας εν κο σμω την α να α
 α α στα α α α σιν **π**

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι **χ**
π ε ως ου αν τα πο

δωω ω ως μοι **π**

K **Πα** **M** **Πα**
 ν κλω σα τε λα α οι Σι ι ων **π** και πε ρι λα
 βε τε ε ε ε α α α αυ την **π** και δο τε δο ξαν εν
 αυ τη τω α να σταν **τι** ι εκ νε ε ε κρων **ο** ο τι αυ
 τος ε στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μω ων **Δ**
Πα
 ο λυ τρω σα με ε νο ος η η μα ας **η** εκ των α νο
 μι ω ω ων η η η μων **π**

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε· Κύριε **π** **χ**
π ει σα

κουσον της φω νη η η ης μουν **π**

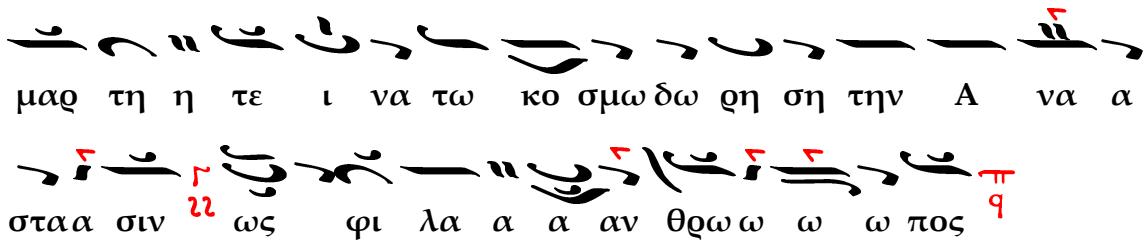
Δ **Πα** **M**
 εν τε λα οι ν μνη σω ω μεν και προ σκυ νη σω
Πα
 μεν χρι ι στον **π** δο ξα ζον τες αυ του την εκ νε κρων
 A να α α α στα α α α σιν **π** ο τι αν τος ε

στι ι ι ιν ο ο Θε ο ο ος η η η μων Δι Πα Φ
 ο εκ
 της πλα νή ης του ε ε εχ θρον σ τον κο ο ο σμον Δι
π
 λυ τρω σα α α α με ε ε ε νος π
 "Ετερα Στιχηρά, Ανατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ώτά σου προσέχοντα π Εις την φω χ
 νην τηςδε η σε ω ω ω ως μουν π
E Πα ν φρανθη τε ου ρα α νοι Δι σαλ πι σα τε τα θε M
 με λι α τη ης γης π βο η η η σαα τε τα α
 ο ο ο ρη ε εν φρο συ ν ν νην π ι δου γαρ π
M Πα ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α μαρ τι ας η μων τω Σταν M
 ρω ω προ ο ση η η λωω ω ω σε π και ζω η
Zω
 η ην ο δι ι δου ους θα να τον ε νε κρωω σε π
Πα
 τον Α δαμ α να στη σας ως φι λα α α αν θρωω ω
π
 ω πος π

Στίχ. ε'. Έὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε π Τις ν πο
χ
 στη σε ται π ο τι πα ρα χ σοι ο ι λα σμο ος

ε ε ε ε στιν ¶
T Πα M
 ον σαρ κι ε κου σι ως σταυ ρω θεν τα α δι η η
Πα
 μας ¶ πα θον τα και τα α φε εν τα γ και α να
σταν τα α εκ νε ε κρων γ υ υ μνη σω ω μεν λε ε ε ε
M
 γο ο ο ον τες ¶ στη ρι ξον ορ θο δο ξι α την εκ
κλη σι ι α αν σου χρι ι στε ¶ και ει ρη νευ σον την
ζω ην η η μων γ ως α γα θος και φι λα α α αν
ρω ω ω ω πος ¶
Στίχ. **Γ'.** Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε.
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου ¶ ηλ πι σεν η ψυ
χη μου ε πι τον Κυ ν ρι ι ι ι ον ¶
T Nη Πα M
 ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω ω τες οι οι
Πα
 α α να α α ξι ι ι ι οι δο ξο λο γι αν
προ σφε ρο ο μεν γ τη α φα τω σου ε ευ σπλαα
γχνι ι α χρι στε ο Θε ο ο ο ος η η η η μων ¶
ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω ¶ και θα να τον α να

 μαρ τη η τε ι να τω κο σμωδω ρη ση την Α να α
 σταα σιν **υ** ως φι λα α αν θρωω ω ω πος **φ**

Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηγαίου γέλις δ.

Ἡχος δ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς προωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς προωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμά σου, Πελαγία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἔζωωσας καὶ ἐκόσμησας, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, σαυτὴν ἀπετέλεσας, καὶ συνήφθης μυστικῶς, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ σου· ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. η. Ὄτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἐγκρατείᾳ τὸ σῶμά σου, ...

Στίχ. θ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

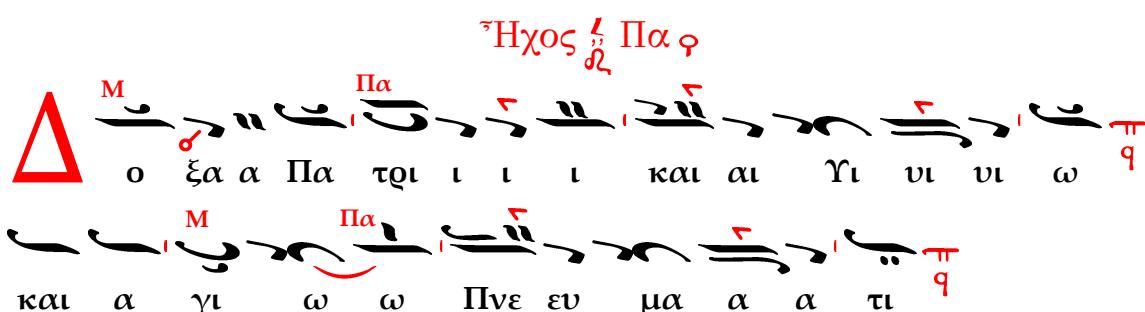
Τὸ ὡραῖον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, Πελαγία ἔνδοξε μετερόβυθμισας· οὐχὶ χρωμάτων τοῖς ἄνθεσιν, ἀρετῶν δὲ κάλλεσι, κατεποίκιλας σαυτήν, καὶ τοῦ Κτίστου γεγένησαι καθ' ὅμοίωσιν, ἐκτενῶς δυσωποῦσα ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. ι. Ὄτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῶν δακρύων ἀλάβαστρον, καθ' ἐκάστην προχέουσα, εὐωδίας ἐπλησσας τὰ οὐράνια· διὸ ὡς μύρα πολύτιμα, Χριστῷ προσηγέχθησαν, εἰς ὀσμὴν τὴν μυστικήν, τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως ἐκχεόμενα· διὰ τοῦτο δυσώπει ὑπὲρ πάντων, τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Μηγαίου.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἡχος **Πα φ**
 Δ **Μ** ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι γι υι υι ω
Πα και α γι ω ω Πνε εν μα α α τι **φ**

O^{B8} που ε πλε ο να α σεν η α μαρ τι ι ι ι
 α ν περ ε πε ρισ σεν σεν η η χα α α ρις ⁶ κα θως
 ο Α α α πο ο στο λο ο ος δι δα α α α σκει ^π
 εν προσ εν χαις γαρ και δα κρυ ν σι Πε λα γι ι ι ι
Δι ^θ α ^Δ των πολ λω ων πται αι σμα α α των το πε ε λα γο ος
 ε ε ξη η η ρα α α α νας ^π και το τε λος εν
 προσ δε εκ τον τω Κυ ρι ι ι ω δι α της με τα
 νοι οι οι οι α ας προσ η η η η γα α α α γες ^π
B8 και εν του τω πρε ε σβε ε εν εις ν πε ε ερ των
 ψυ ν χων η ημων ⁶

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἅχος ⁷ Πα φ

K αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων α α α μην ^π
T ^{Πα} ην παγ κοσ μι ον δο ο ο ξαντην εξ αν θρω ω πων
Nη Πα σπα α ρει ει ει σαν ^π και τον Δε σπο τη ην τε ε

κου ου σαν **π** την ε που ρα α α νι ι ι ον
 πυ ν ν υ λην **π** ν μνη σω ω μεν Μα ρι ι αν τη ην
 Παρ θε ε ε ε ε νον **π** των Α σω μα τω
 αν το ο α α σμα και των πι στων το εγ καλ λω ω
 ω ω πι ι ι ι σμα **π** αυ τη γαρ α νε δει ει ει χθη
Πα
 ου ρα α νος **Δ** και να ο ος της θε ε ο ο ο
 τη η η η τος **π** αυ τη το με σο τει χον της εχ θρας
Πα
 κα θε ε λου ου σα **π** ει ρη νηναν τει ση η ξε ε
 και το βα σι λει ο ον η νε ε ε ε ω ω ω ω ξε
Μ Πα
 ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ως την αγ κυ ν
 ραν **π** ν περ μα χον ε χο ο με εν **π** τον εξ α αν
 της τε χθε ε εν τα Κυ ν ρι ι ι ον **π** θαρ
 σει ει ει τω τοι οι οι νυν **π** θαρ σει τω λα ο ο ος του
Γα
 Θε ε ου **π** και γαρ αυ τος πο λε μη σει τους ε εχ θρα
Πα
 8ς **π** ως παν το δυ ν ν ν να α α α μο ο ο
 ος

* * *

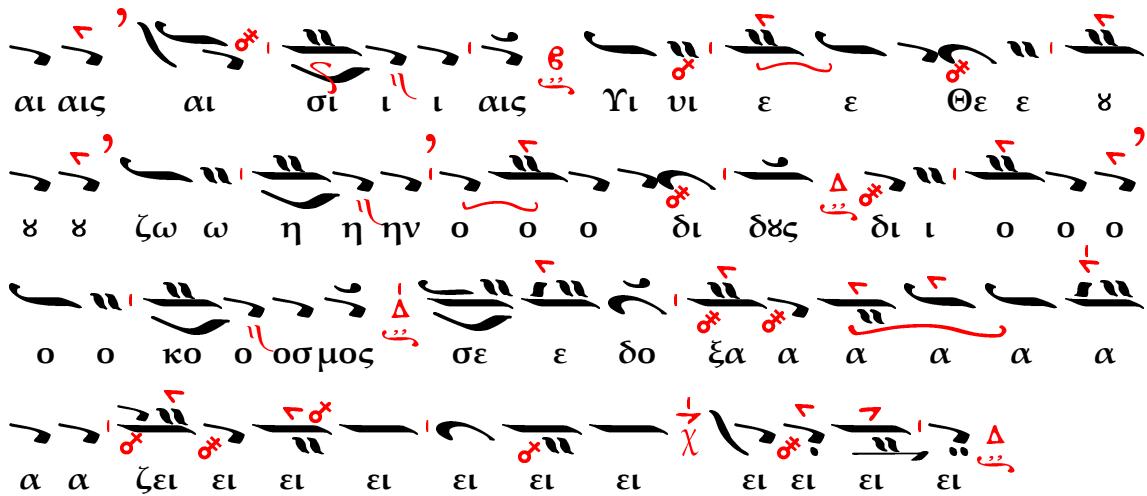
Εἰσοδος. Ό προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γεόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Γεὲ Θεοῦ, ζωὴν διδούς· * διὸ διόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἔξηγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

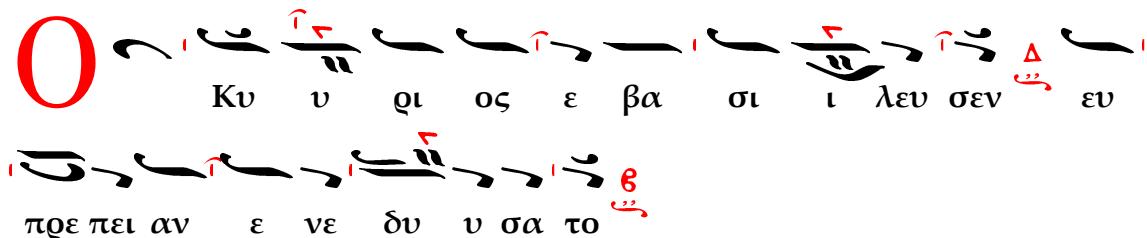
Ὕχος Δι-θ-

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τ⁸
 8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σ⁸ 8 8 χρι ι
 στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 ν ν μν⁸ 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε εν μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

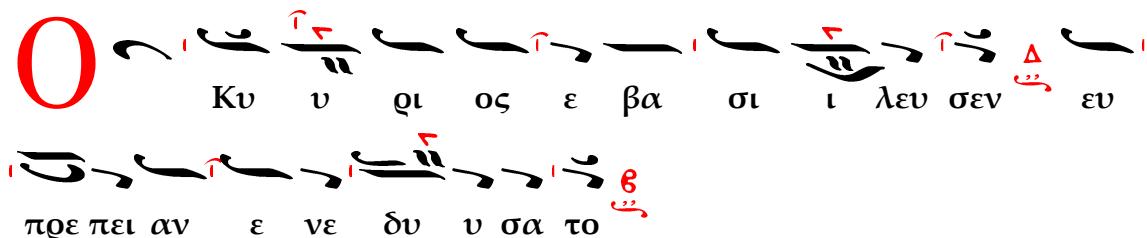

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

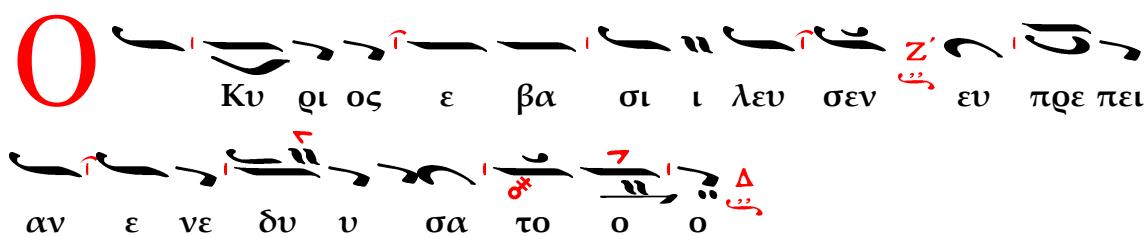
Ἄχος Δι θ

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο Δ

Στιχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Δ

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἔκαστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Είπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ο ιερεύς: Ὄτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ἀναγνώστης: Ἄμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν

ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Οἱ εἱρεὺς ἐκφώνωσ·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

Οἱ εἱρεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Οἱ χοροί· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Οἱ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Οἱ χοροί· Σοί, Κύριε.

Οἱ εἱρεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἄμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Απόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Αναστάσιμον.

Ἔχος $\frac{π}{q}$ Πα φ

T $\overset{\text{πα}}{\overbrace{\text{ω} \quad \text{πα} \quad \text{θει} \quad \text{σου} \quad \text{Χρι} \quad \text{στε} \quad \text{πα} \text{θων} \quad \eta \quad \text{λεν} \quad \text{θε} \quad \text{ρω} \quad \text{θη} \quad \text{μεν} \quad \ddot{\text{η}}}$
καὶ τη α να στα σει σου εκ φθο ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ
ρι ε δο ο ξα α σοι $\frac{\pi}{q}$

Ἐτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ῶν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Ἰωάννου Ἄμήν,

τὸ δὲ Ἄμήν ἐστι μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὔπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν $\overset{\text{η}}{\text{χ}} \kappa \text{αι} \text{ πε} \text{ ρι} \text{ ε} \text{ ζω} \text{ σα} \text{ το} \ddot{\text{η}}$

A ^{Πα}
 γαλ λι α σθωη κτι σις ου ρα νοι οι εν φραι
 νε σθωσαν ^π ρχει ρας κρο τει τω τα ε θνη με τευ φρο συ
 νης ^Δ ^Ω χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων τω σταυ ρω προ ση λω σε
^Μ
 τας α μαρ τι ι ας η μων ^π ^{Ζω} και τον θα να τον νε κρω
 ω ω σας ^Ζ ^{Πα} ζω ην η μι ιν ε δω ρη σα το πε πτω
 κο τα τον Α δαμ ^π ^Ω παγ γε νη α να στη σας ως φι
 λα ανθρωπος ^π

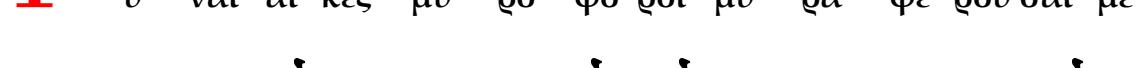
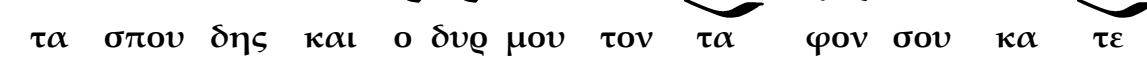
Στίχ. β'. Και γάρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ^Δ ^Χ
 η τις ου σα

λευ θη σε ται ^Δ
B ^{Πα}
 α σι λευς υ παρ χων ου ρα νου και γη ης α κα τα
 λη πτε ε κων ε σταυ ρω σαι δι α φι λαν θρω πι ι αν
 ον ο Α δης συ ναν τη σας κα τω θε νε πι κραν θη
 και δι και ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ λι α
 σαν το ^π Α δαμ δε ι δων σε τον κτι στην ^Δ ^Ω εν τοις κα
 τα χθο νι οις α νε στη ^π ω του θαν μα τος πως θα
 να α του ε γεν σα το η των α πα αν των ζω η ^Δ ^Ω

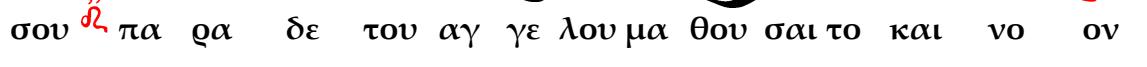
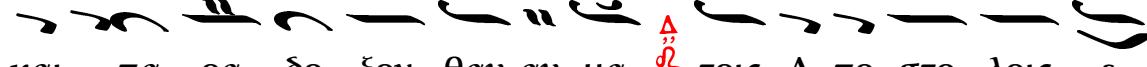

 αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον φω τι ι σαι κραυ γα
 ζον τα και λε γον τα ο α να στας εκ των νε κρων Κυ

 οι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ. Τῷ οἶκῳ σου πρέπει ὁγίασμα, Κύριε εις μα κρο τη

τα η με ρων
Γ^{Πα}
 ν ναι αι κες μν ρο φο ροι μν ρα φε ρου σαι με

 τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα φουν σου κα τε

 λα βον και μη ευ ρου σαι το α α χραν τον σω μα

 σου πα ρα δε τον αγ γε λου μα θου σαι το και νο ον

 και πα ρα δο ξον θαν αν μα τοις Α πο στο λοις ε

 λε γον α νε ε στη ο Κυ οι ος πα ρε χωντω κο σμω

 το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

Μελετίου Ιερομάρτυρος Βλαστοῦ.

Ἅχος Πᾶν Nη 2

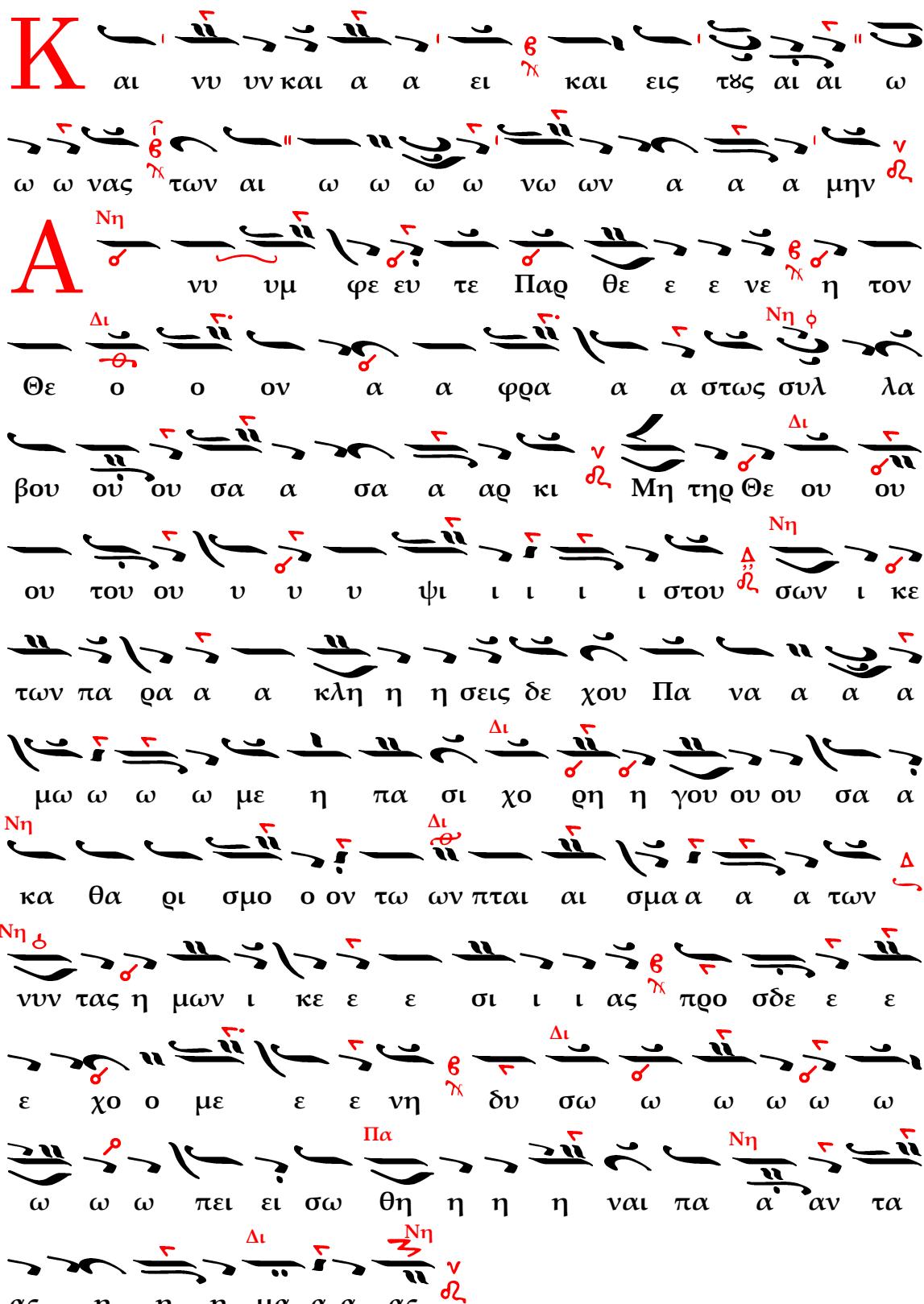
Δ
 ο ο ξα Πα α τρι ι ι και γι νι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε εν μα α α α τι

M^{Nη} ε τα το αρ νη σα σθαι σαρ κος την ε ε ευ
 πα θει ει αν α νε δειχθης κα θα ρο ον δο ο χει ει ει
^{Nη}
 ον ^{Δι} του δι εν σπλαγ χνι ι αν τοις αν θρω ω ω ποις συγ
 κα τα βαν το ος φι ι λαν θρω που ου ου Λο ο ο ο
 ο γου ^v ^{Δι} ο ο θεν και προς ζω ην τη ην α α γη η η
^{Nη}
 ρω ^{Δι} οι κειν σε η η η ξι ω ω σεν ως ν περ α α
 α α γα α α α θος ^v ^{Δι} τα ου ρα νι ι α α πα
^{Nη}
 α αν τα συγ χαι αι αι αι αι ρου ου ου σι ^{Δι} την πριν
 σε α σε μνως βι ι ι ω σα α σαν ^χ νυν κα α α α
 α θο ο ρω ω ων τα χρι στου α α σπι λον κει ει μη η
 η η λι ι ι ι ον ^v ^{Δι} του εν ου ρα α νοις α πο
^{Nη}
 της γης σε με τα θε ε εν τος ^{Δι} και πα α α αν τας πι ι
 στους φρουρ ρου ου ουν το ος τη μνη η η η μη η η η
 σου ^v ^{Δι}

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁμόηχον.

Ἄχος Πᾶδες Νη ς

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ Ἱερέως ἢ

Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας

κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ο ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γενοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἔχος Λ Πα φ

T ου λι θου σφρα γι σθεν τος ν πο των I ου δαι ων
και στρα τι ω των φυ λα σσον των το α χραν τον σου σω ω
μα Α α νε ε στης τρι η με ρος Σω τηρ δω ρου με

νος τω κο σμωτηνζω ην δι α του το αι δυ να α
 μεις των ου ρα νων ε βο ων σοι Ζω ο δο ο τα
 δο ο ξα τη α να στα σει σου Χρι στε δο ο ξα τη
 βα σι λει α σου δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε
 φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

Ἄχος Πᾶν Γαρ

Eν σοι Μη τερ α κρι βως δι ε σω θη το κα
 τει ει κο να λα βθ σαγαρ τον σταυ ρον η κο λα
 θη σας τω Χρι στω και πρατ τσ σα ε ε δι δα α σκες
 ν πε ρο ρα αν μεν σαρ κος πα ρε ερ χε ται γαρ
 ε πι με λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να
 τσ δι ο και με τα Α γγε λων συ να γα αλ λε
 ται ο σι α Πε λα γι α το ο πνευ μα α σου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

O δι η μας γεννη θεις εκ Παρ θε νου και σταυρω
 σιν ν πο μει να ας α γα α θε δο ο θα να τω τον θα

να τον σκυ λε ευσας και ε γερ σιν δει ξασως Θε ος μη πα
 οι δησους ε πλασας τη χει ει οι σου **ρ** δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ω σον Σω τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον **ρ**
 * * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ο ἰερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰώνας αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ο διάκονος· Σοφία.

Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ο ἰερεύς·

Ο ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός· Ἄμήν.

Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰώνας αἰώνων.

Ο ἰερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον

τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.
‘Ο **ἱερεὺς**: Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
‘Ο **ἀναγνώστης**: Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **Γ.** Πάτερ ἅγιε,
εὐλόγησον.
Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ...
Δι’ εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Ο λαός: Ἄμην.

* * * * *